

Paraklétoosz

2022. október 9.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

Valamikor a régi udvarházakban ősi magyar szokás volt, hogy amikor a vőlegény megkérte a lány kezét, az édesapa így bízta leányát jövődöbeli vejére: „Vigyázz rá, fiam!”. És erre azt illet válaszolni: „Úgy vigyázok rá, mint szemem fényére!”

Ám ebben a mondásban, hogy „Vigyázok rá, mint a szemem fényére”, sokkal több van, mint ez: Vigyázok a szememre, hogy meg ne vakuljak. Nem véletlen, hogy a szemünk fényéről beszél!...

Jézus mindezt így fogalmazza meg: „*A test lámpása a szem. Ezért ha a szemed tiszta, az egész tested világos lesz. Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ha tehát a benned lévő világosság sötétség, milyen nagy akkor a sötétség!*” (Mt 6,22-23) - (Pár estét szánj erre az Igére, jó lesz meditációnak! Ez a három mondat nagy titkok hordozója!)

Most csak két szót emelek ki belőle. Az egyik ez: a gonosz. A másik: a sötétség, belső sötétség. A szemünk fényét homályba boríthatja a gonosz és a belső sötétség úgy, hogy elsötétül lámpásunk. A gonosz kívülről befelé hat a szemünkön, mint egy kapun keresztül, egészen lényünk mélyéig. A gonosz, ez a szellemi, sötét erő benyit szemünk kapuján, és lényünk centrumát szemünkön keresztül veszi birtokába. Ez az Ige egyik értelme.

A másik: a belső sötétség. Ez lényünk mélyéről, a gonosz által már megszállt lényünk mélyéről tör fel, éri el a szemünket, megsötétíti azt, és mint egy sötét erő tör ki belőle. Jézus azt mondja: Ha tehát a benned lévő világosság sötétség, milyen nagy akkora sötétség! - ami kifelé tör belőled.

Tehát: a szemünk kapu, amelyen a gonosz beléphet, eléri lényünk mélyét és ott elsötétít minket; aztán ez a sötétség tör kifelé a szemünkön, egyrészt sötét lesz az, amit mi látunk, másrészt amit rajtunk látnak...

Szemünk - Jézus szerint - nemcsak érzékszerv, hanem nagyon finom *fölvevő készülék* is. Nemcsak a fény és az elénk kerülő képek *fölvevő készüléke*, hanem a *szellemi hatásoké* is. És egyben *leadó készülék* is: a bennem levő szellemi hatások kilépő kapuja.

Így érthető, hogy sok embernek van látó szeme, ám szellemi értelemben mégsem lát. Egy népi szólásunk szintén erre utal: néz, de nem lát. Jézus a szem e másik szerepére is gyakran utal: „*Azért beszélek nekik*

42			JE		
78			TC		
31			UH		
4	73	8	D	OJ	E
7	12	3	C	FD	H
2	48	1	T	LO	U
1	32	7	J	TD	F
13	24	78	TU	JH	LO
72	34	81	HD	FC	CE
28	71	33	BT	UE	FJ
43	27	58	DF	LC	BE
84	73	21	TD	70	3H
81	37	22	34	48	67
47	21	70	63	35	56

példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, és nem értenek” (Mt 13,13). És a vakon született meggyógyítása után, amikor felelősségre vonják a farizeusok, „*Jézus pedig ezt mondta: »Én ítéletre jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakká legyenek.* «

Meghallották ezt azok a farizeusok, akik a közelében voltak, és ezt kérdezték tőle: »Talán mi is vakok vagyunk? (Ők nagyon jól tudták, hogy nem a testi szemükről van szó. Megértették a célzást, a lelki-szellemi szemről beszélnek ők is.) ...

Az efezusi híveknek azt mondja: a lelki szem megvilágosítója, „szemorvosa” a Szentlélek. „*Világosítsa meg (a Szentlélek) a ti lelki szemeteket*” (Ef 1,18). Szórol-szóra: *a szív szemét.*

Kár, hogy a mai európai nyelvek már alig-alig tudják kifejezni a látással kapcsolatban azt, amit a klasszikus nyelvek még tudtak! Ezeknek sok szavuk van a látásra. A görög például ki tudja fejezni, hogy milyen mélyre tudunk látni, valóban a dolgokat látjuk-e, vagy éppen a dolgok mögé látunk-e. Az ősi nyelvek ki tudják fejezni a dolgokon való túllátást is. Ők még tudtak valamit, amit mi már nem tudunk...

„*Amikor Bétsaidába érkeztek, egy vakot vittek hozzá, és kérték, hogy érintse meg. Ő pedig a vakot kézen fogva kivezette a faluból...*” A gyógyulások gyakran csöndben, Jézussal való bizalmas együttlét közben történnek. Igazi, mély gyógyulás gyakran történik úgy, hogy egyszer négy szemközt maradunk Jézussal...

Jézus a vakot kiviszi a falun kívülre. Kettesben marad vele, de a beteg még nem lát. „*Azután szemére köpve rátette kezét*”. - Jézus közvetlen kapcsos-

latot vesz fel a beteggel: érezze azt, hogy Ő jelen van.

A gyógyulás második mozzanata gyakran az, hogy egyszer csak érzed: *most megérintett!* Lehet egy Igén keresztül, lehet, hogy lényed gyökerében. Szinte összerándulsz tőle. Megérint. Szíven talál.

Azután Jézus „*megkérdezte tőle.*”. - Kérdez is! Jézus kérdez. Sokszor kérdezett már tőled is valamit. Lehet, hogy emberen keresztül.

„*Látsz-e valamit? - Az felnézett, és így szólt: - Úgy látom az embereket, mintha fákat látnék, amint járkálnak.*”

Íme, valami megkezdődik. Meggyógyul egy vaknak a szeme: látásra. Ez az első fajta látás. Meggyógyítja Jézus egy vaknak a szemét fizikailag, s már lát. Úgy lát, mint a modern emberek. Az embert tárgyakként látja... Hát mi?...

Nekünk nincs arra szükségünk, hogy Jézus meggyógyítsa a testi szemünket, mert látunk. Legfeljebb úgy látjuk az embereket, mint járkáló fákat. Elmegyünk emberek mellett, mintha erdőben járnánk, s ahogy nem szólítunk meg egy fenyőfát: Hogy vagy, fenyőfa? - úgy nem szólítjuk meg embertársunkat: Hogy vagy, kedves barátom vagy testvérem vagy munkatársam... Mert: erdőben járunk, embererdőben. De akkor Jézus ismét megérinti a szemünket - s itt kezdődik a mi gyógyulásunk. Most kezdődik a titok!

Ismét rátette a kezét szemére, és az, aki az embereket eddig járókelő fáknak, tehát tárgyakként tekintette, világosan látott! Meggyógyult. Egy titokzatos szó áll itt: *diaplepo*. Szóról szóra azt jelenti: *átlátni a fátyolon*. A leeresztett fátyolon is át tudok látni. Belátok a misztériumba, a titkot is látom. A *misztérion* azt jelenti: *nyílt titok*. Amikor egy titok megnyílik, amikor a fátyol, a hetedik fátyol is meglebben, és átlátok rajta. Az az ember eddig tárgyakként látta embertársait, és abban a pillanatban, amikor Jézus második érintéssel meggyógyítja, világosan lát mindent. Azaz átlát a fátyolon! A titkokon. „*Ő pedig körülnézett, és meggyógyult, tisztán látott mindent.*” ... Akinek Jézus meggyógyítja a belső szemét is, az ezentúl embernek látja az embert, az Isten Fiát: Isten Fiának. A bűnt bűnnek, a tisztaságot tisztaságnak, a szenvedést szenvedésnek. Mindent annak látott, ami. De ezt nem lehet kibírni akárhogy, akárhol! Ezért mondta Jézus: - Előbb menj haza, most ne menj be a faluba! - Mintha azt mondta volna: Maradj csöndben! Szokd meg! Gyakorold!...

Már nem a „vaksorstól” üzöttnek látjuk magunkat, hiszen túllátunk már a mán, sőt a holnapon is. Látjuk már az összefüggéseket, a dolgok értelmét,

lehetőségeit, s végső célját is.

Aki pedig messze lát, azt már nem rémíti a közel.

Aki világosan lát, az nem fél a sötétől, akár emberekből, akár eseményekből gomolyog felé.

Aki mindenbe belát, azt már nem éri többé „meglepetés”, de nem is érzi, érezheti kilátástalannak az életét, mert örök titkok tudója már.

Most pedig maradjunk néhány percig csöndben, imádságos, várakozó csöndben. Csöndben Vele és Előtte, és kérjük, várjuk egész lényünkkel Jézusunk ismét való, gyógyító, beavató érintését...

KÖVETÉS - Dag Hammarskjöld

Könyörülj rajtunk, szánd meg igyekezetünket,
hogy szeretetben és igazságban,
hitben és alázatosságban jussunk el Hozzád.

Könyörülj rajtunk, hadd kövessünk Téged
önfegyelemben, hűségben és elszántságban,
és hadd találkozzunk Veled a csöndben és nyugalomban.

Adj világos értelmet és érzéket, hadd lássunk Téged,
alázatos értelmet és érzéket, hadd hallhassunk Téged,
hívó értelmet és érzéket, hadd dicsérhessünk Téged!

Te - akit nem ismerek igazán, de akié vagyok,
Te - akit nem értek egészen, de aki megszenteled magányomat,
Te - (akinek nevét sem merem kiejteni ...)

IMÁDKOZZUNK!

Istenem, Te ismered minden gondolatomat és kívánságomat.

Semmit sem titkolhatok Előtted. Tisztítsd meg szívemet és minden gondolatomat, és éleszd fel lelkemet Lelkeddel, hogy szerethesselek Téged és dicsőségedre éljek.

☹ ☺ HUMOR ☺ ☹

Egy artistától gyónása után megkérdezi a plébános, hogy mit dolgozik a cirkuszban. A tornász bemutatóképpen ott helyben, a gyóntatószék előtt ugrik egy ügyes szaltót. Meglátta ezt egy idős néni. Gyónása előtt ijedten suttozza az atyának:

- Tisztelendő úr, tudom, hogy én is megérdemelném; de könyörgöm, rám ne ilyen penitenciát szabjon ki!

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**